

Gyerekmáros csoportvezető képzés

I. Spiritualitás (lelkiség)

Mottó: Senki sem adhatja azt, amije nincs!

A Gyerekmáros lényege, mint az egész Nagymarosi Ifjúsági Találkozóé: a **TALÁLKOZÁS**. **„Ott fogok veled találkozni!”** (Kiv 25,22;) Ezért az a célja, hogy segítsen, hogy a résztvevők találkozhassanak **Istennel, egymással és önmagukkal**.

Ámde a mottónk szerint „Senki sem adhatja azt, amije nincs!” Csak az tudhat valóban segíteni abban, hogy a résztvevők tényleg találkozhassanak Istennel, egymással és önmagukkal, akinek magának van már ilyen találkozás-élménye.

Te is csak akkor tudsz jól segíteni, ha megpróbálsz fölidézni magadban, hogy neked mikor és hol volt **ilyen találkozás** élményed?

Lehet egyáltalán találkozni Istennel?

A mai világban is lehet találkozni Istennel?

Te találkoztál már Vele?

Találkoztál már valahogy valakivel, valamivel, ami több volt, mint „természetes”?

Hiszed, hogy Valaki szeretne veled találkozni, akinek fontos vagy...?

Hiszed, hogy Valaki öröktől fogva ünnepi díszbe öltöztetett szívvel vár reád...?

Hiszed, hogy most épp Nagymaroson vár?

Te is segíthetsz abban, hogy Istennel mások is találkozhassanak!

Az Úr ma is választ küldöttetek... Ma Rád van szüksége!

Foglalkoztat, hogy hogyan kezdj hozzá?

Hiszed, hogy most itt az idő?

Hiszed, hogy erre föl lehet készülni?

Menj és kezd el még ma ...

A) Mindenekelőtt, próbáld meg igazán emberként jelen lenni

1. Legyél derűs, tiszta **EMBER**, aki nem a fején jár.
2. Legyél **EGYISTEN-HÍVÓ EMBER**, akinek csak egy Istene van, és törekedj Isten előtti egyszerűsége!
3. Legyél keresztény: **KRISZTUSI EMBER**. Akinek Ő az út, az Igazság és az élet.

B) „Ugyanazt a lelkületet ápd magadban, amely Krisztus Jézusban volt” (Fil 2,5;)

Fontos, hogy mi van benned. Fontos, hogy mi jár az eszedben. Fontos, hogy mi van a szívedben. Hogy **KI** van a lelkedben!

Kiüresítette magát
Szolgai alakot öltött
Hasonló lett hozzájuk
Megalázta magát
Engedelmes lett mindhalálig

C) Kezdd el már most a találkozást, és minél gyakrabban fohászkodj: Uram, Veled, Neked, értük!

Talán még soha nem voltál ilyen éles helyzetben, amikor valakik úgy vannak rád bízva, hogy a te áldozatos szeretetedben tapasztalják meg Isten gondviselő szeretetét. Ez hallatlan megtiszteltetés: **Megtisztel az Úr, Megtisztelnek a szülők és megtisztelnek a rád bízott gyerekek**, fiatalok, akik ebben a sajátos helyzetben átengedik neked magukat, és hagyják, hogy jól szeresd őket...

VELED Uram!

Ha semmi mást nem teszel egész nap, csak megpróbálsz folyamatosan együtt lenni Vele, és ha a rád bízott gyerekek megérzik, hogy te még bennük is az Úrral találkozol, akkor szívesen mennek veled, és nemcsak a Duna partjára.

NEKED Uram!

Jézus mondta: „Amit egynek tesztek a legkisebbek közül, azt nekem teszitek.” (Mt 25, 45;) És ez nem jámbor duma! Jézus nem szokott csak úgy szövegelni a vakvilágba! Ő ezt pontosan úgy gondolta, ahogy mondta!

Napközben gyakran jusson eszedbe a Keresztelő szava: „Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbednem!” (Jn 3,30;)

ÉRTÜK Uram!

Ez a nap róluk szól, és ezért most eljött a te órád! Ez az áldozat napja, amelynek minden órája elsősorban ÉRTÜK van!

II. Pedagógia (növelés)

Mindegy hogy mit tanítasz, csak higgyed, és szeresd őket!

A) Pedagógia, a növekedés segítése

Jézus Nagymarosra azért hív engem, hogy növelő legyek.

Azért jövök a Gyerekmarosra, mert **legalább egy gyereket szeretnék ezen a napon növelni, vagyis valamiben egy kicsit többé tenni.**

A növekedés mindig a valódi értékben való gyarapodás.

A pedagógia, **a növelés pedig, érték átadás**, azaz érték-pedagógia – vagyis az Igaz, a Szép, a Jó és a Szent értékei alapján történő növelés művészete.

B) Csak a hiteles személyiségnek van növelő ereje!

1. **Az általános pedagógia** alapkérdése **nem a nevelés** (szoktatás, szocializálás, dresszúra, idomítás), **hanem növelés!**

Ugyanígy a Gyerekmaroson is minden szervező, csoportvezető vagy segítő elsősorban nem nevelő, hanem **növelő** kell, hogy legyen, akinek minden percben az a legfontosabb kérdése, hogy „hogyan tehetném többé a reám bízottakat?”

2. **Az ember**, az élet bármely területén, **csak azt tudja hitelesen képviselni, amiben hisz.**

Ezért tehát nagyon fontos, hogy a Gyerekmaroson minden körülöttem nyüzsgő gyerek megbizonyosodhasson arról, hogy te tisztában vagy avval, amiről beszélsz, és egész személyiségeddel ott állsz a szavaid mögött. Vagyis hiszed, amit mondasz, és nemcsak úgy mondogod, hogy mondj valamit, mert itt így illik!

3. **Az ember azokat tudja növelni, akik felé szeretettel fordul.**

Szóval a Gyerekmaros bármelyik korosztályához küld is téged az Úr, mindig arra gondolj, hogy „mindegy hogy mit tanítasz (mindegy, hogy épp mi az adott hittani vagy erkölcsi kérdés), csak higgyed, és szeresd őket,” vagyis próbálj mindig arról beszélni, azt mondani a rád bízott gyerekeknek, az adott témában, amit te magad is nagyon komolyan veszel. És szeresd őket úgy, ahogy vannak!

4. Tudnod kell, amit a régi bölcsesség úgy fogalmaz meg, hogy „**Az igazság szeretet nélkül kegyetlenség, a szeretet igazság nélkül oktalanság.**”

Kell, hogy a legkényesebb vagy a számodra „leggagyibb” kérdésükről is olyan tisztelettel és olyan őszintén tudj a rád bízottakkal beszélgetni, hogy megérezzék, te nagyon komolyan veszed őket. *Ehhez arra van szükséged, hogy mindig úgy tekints minden gyermekre, ahogy a te helyedben Jézus nézne rá.*

C) „A Pedagógus”, Jézus!

Szinte felkiáltott: **Engedjétek** hozzám a gyerekeket!

Csak **engedd** oda a gyerekeket a virághoz, a napsütéshez, a másik gyerekhez, az Oltáriszentséghez, Jézushoz! Ne hajtsd, ne erőltesd, még csak úgy sem, mint a terelő juhász csahos pulija, hanem **engedd!**

Jézus félre tett mindent, és „**egyenként** ölébe vette őket”.

Semmi pedagógiai trükk, semmi nevelési (idomítási) hókuszpókusz!

Csak igyekezz, hogy a csoportodban mindenkihez **egyenként, személyesen** is oda tudj fordulni.

Próbáld mindegyiküket néven szólítani és figyelmességeddel megajándékozni.

Vedd észre személyesen őt...

Egyenként **ölbe vette**, még mielőtt bármire is tanította volna őket!

Találj rá alkalmat, hogy egy kézfogást vagy egy hátba veregetést akkor se mulassz el, mielőtt bármit mondanál az Isten szeretetéről!

Aztán „a kezét rájuk téve, **megáldotta őket.**”

És ez az egész gyerekmarosi szolgálat lényege: állandó igyekezet a nap egész folyamán, hogy megérezzessük a reánk bízottakkal: Jézus itt van!

III. Pszichológia (lélekismeret - motiválás)

1. Ahhoz, hogy a Találkozó valóban **TALÁLKOZÁS** legyen Istennel, egymással és önmagunkkal, nélkülözhetetlen, hogy ez az egy napos együttlét, a **megismerkedéstől** egészen a Jézus köré szerveződő kezdeti **közösséggé formálódásig** segítsen el minden résztvevőt, téged is, és rád bízottakat is.

Akár voltál már a Nagymarosi Ifjúsági Találkozót kísérő Gyerekmaroson, mint segítőt, akár nem, a megismerkedéshez **mindig legyen kéznél legalább „három jó kérdésed!”**

Persze a legjobban az a kérdés illik a szádba, ami azért a tiéd, mert az tényleg érdekel, mert valóban belőled fakad. Ezért kérek, **a találkozóiig minden este írd három kérdést a noteszodba!**

2. Nem lesz hiábavaló a **pszichológia** néhány apró eszközét is kézbe vened, mert ahhoz, hogy egy kicsi (vagy éppen nem is annyira kicsi) közösség megszülethessen Jézus körül, ott a nagymarosi Duna parton, bizony meg kell küzdened néhány nem éppen könnyű helyzettel is.

A szolgálatra való fölkészülésünknek ezért része ez a mostani aprócska pszichológiai „előtanulmány” is

Lélek ismeret – (Mielőtt valakit megítélsz, járj egy hétig az ő mokaszinjában! – Indián mondás)

Ahhoz, hogy egy kicsit is tudj segíteni annak, akit az Úr ezen a napon rád fog bízni, kell, hogy megpróbáld megismerni és megérteni, hogy ott, abban a sajátos helyzetben mi zajlik a lelkében.

Motiválás – (Egy csepp mézzel több méhet lehet fogni, mint egy hordó ecettel! – Népi mondás)

Ha az előzők segítségével már van valami halvány sejtésed arról, hogy miért olyan, amilyen, és miért viselkedik úgy, ahogy, akkor próbálhatod meg motiválni (mozdítani, ráhangolni) arra, amit jó lenne, ha együtt tudna tenni a többiekkel. A motiváció, a mozgató iránnyt jól fejezi ki a régi bölcs mesterek tanácsa: „**menj be vele az ő ajtaján és gyere vele ki a te ajtódon!**”

A fentiekhez még jól jöhet, ha azon gondolkodunk el, hogy mi is a helyzet az „öt világrészen”, vagyis hogy a Gyerekmaros öt altáborában (1 Kicsik: nagy ovis és elsős, 2 a Nagy I.: II-III-IV. osztályosok, a Nagy II.: V-VI. osztályosok, Kamasz: VII-VIII. osztályosok, Diák: IX-X. osztályosok), milyenek is azok a gyerekek, akik eljönnek a Találkozóra, illetve, hogyan, milyen motivációval érkeznek oda?

Kikkel fogsz találkozni? Ki lesz ott a Gyerekmaroson? Általában, a tapasztalat szerint, az érkező gyerekek nagyjából az alábbi módon tipizálhatók:

Egész biztos ott lesz:

1. **a félős** gyerek,
2. **a nagyhangú, vagány**
3. **a mindent jobban tudó hittanos**
4. **az állandó rendetlenkedő,**
5. **a kényszerből jött,**
6. **az érdekes** gyerek,
7. **aki csak** gyerek.

Imádkozz, és kapaszkodj állandóan az Úr jelenlétébe! A többi már megy magától. Ez a magától, a kegyelem! (Reményik Sándor után szabadon...)

Vagy ahogy Don Bosco mondogatta az ő asszisztenseinek: „Tégy jót, légy vidám, és hagyd a verebeket csipogni!”

Ha pedig most már előre összeszorul a gyomrod már csak a gondolatától is, hogy mit kezdesz velük, akkor pár percre állj meg majd a Duna partján, és próbáld megfigyelni a kavicsokat. Milyen szépek, mindegyik más színű, más formájú, és mindegyik nagyon szépen csiszolt. Tudod kicsiszolta őket ilyen szép simára? A Duna.

Pedig, amikor valahol messze-messze letöredeztek egy-egy nagyobb szikláról, kőről, még mindegyik érdes volt, de aztán együtt bele kerültek a Duna sodrásába. A többit ő elvégezte.

Tehát itt a megoldást. Ezt kell tenni a gyerekekkel is! Na persze nem dobjuk őket a Dunába, de megpróbáljuk belesodorni egy-egy közösségbe, vagy legalábbis egy csoportba, és a többit a csoport sodrása, a csoportdinamika elvégzi, némi odafigyeléssel.

A közösséggé válásunk hat lépcsője

1. Legyen **közös célunk**, fogalmazzuk meg, miért jöttünk, miért vagyunk most együtt, mit akarunk közösen? Mit „játszunk”?
2. Legyen **közös normánk** a közösen kiűzött célunk elérése érdekében, vagyis milyen „játékszabályokat” vállalunk?
3. Legyen **közös cselekvésünk** a „játékban”: a vállalt „szabályok” szerint mit teszünk együtt? – az együtt levésnél több az együtt tevés!
4. Legyenek **egyéni szerepköreink**: ki mit tegyen, hogy az egész „összejöjjön”?
5. Legyen meg köztünk **dicséret és ítélet** baráti légköre, ahogyan értékeljük, amit tesz, ahogyan értékeled, amit teszünk?
6. Legyen **közös tulajdonunk**: ma, itt mik a közös lelki, szellemi és anyagi kincseink?

IV. Practicum (gyakorlat - általában és konkrétan a témához igazítva)

Mottó: „Teréz az semmi, Teréz meg Jézus, az minden!”
(Avilai Nagy Szent Teréz)

Néhány gyakorlati kérdés és megfontolásról van szó.

Az első fontos tudnivaló, fontos aspektus, amire a találkozó egész folyamán hangsúlyozottan figyelniünk kell, hogy **mi tulajdonképpen a Gyerekmaros**, és milyen keretek között, mi is történik ott?

A GYEREKMAROS KÜLDETÉSE

- A Találkozás lehetőségének megteremtése a gyerekek számára Istennel, az egyházzal és más hasonló gondolkodású gyerekekkel/fiatalokkal, az egész magyar egyház összetartozás-élményének megtapasztalása.
- Az egyház közösségi mivoltának megélése, és annak elősegítése, hogy a gyerekek/fiatalok a nap programja után is keressék a lehetőséget az egyház életében való aktív részvételre, és az egyházzal és vallással kapcsolatban kialakult sztereotípiák helyett, az Élő Egyház megtapasztalása.
- A találkozó aktuális üzenetének, illetve az „Evangélium = örömhír” élményének korosztály szerinti élményszerű átadása.
- Fórum és találkozási lehetőség a különböző társadalmi helyzetű és szociális háttérű fiatalok számára.
- Igénykialakítás az emberi értékekkel (pl. hogy beszélek, hogyan étkezem), és a vallási értékekkel (pl. olvasom a Szentírást, szívesen beszélgetek az Úrral, gyónok, stb.) kapcsolatban.

A GYEREKMAROSON SOK SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT, AKI SZÍVESEN VESZ RÉSZT A PROGRAMON, ÉS A GYEREKMAROS „HÁZIRENDJÉT” EL TUDJA FOGADNI AZ ALÁBBIK SZERINT:

1. A Gyerekmaros nem gyermekmegőrző, hanem katolikus ifjúsági találkozó és lelki nap.
2. A nap programjait a Katolikus Egyház tanítását követve éljük, és ezt a gyerekektől is elvárjuk.
3. A Gyerekmaros minden nyitott keresőt szívesen lát.
4. Csoportosan csak olyan csoportokat tudunk fogadni, ahol a gyerekek önkéntesen, saját akaratukból jönnek, tehát ez számukra nem kötelező program (nem osztály lelki-nap, nem kihelyezett kötelező hittanóra, stb.)
5. Az önkéntesség mellett a résztvevőknek vállalniuk kell, hogy külön csoportokba kerülnek, illetve elfogadják, hogy a program katolikus szellemiségéből adódóan, bizonyos szabályokat meg kell tartani a program során
 - a. Elvárjuk a kulturált, programhoz illő (kiránduláshoz is alkalmas) diszkrét öltözetet.
 - b. Elvárjuk, hogy a program alatt a résztvevők ne beszéljenek csúnyán, ne káromkodjanak.
 - c. Az imádságokon, lelki programokon aktívan vegyenek részt, kapcsolódjanak bele a programba.
 - d. Viselkedésükkel ne zavarják a programot, ne vonják el mások figyelmét.
 - e. Fogadják szeretettel, hogy a csoportot a csoportvezető vezeti, rá mindenben hallgatnak, és neki az egész nap folyamán szót fogadnak.
6. Korosztályt tekintve: az (az önállóan közlekedni tudó, szobatiszta, közösségbe-óvodába járó) óvodástól, a 10. osztályos korcsoportig tudjuk fogadni a gyermekeket és fiatalokat.

Az előzőek tisztázása után négy kézenfekvő gyakorlati kérdés vár megválaszolásra:

I., Hogyan segíthetsz abban, hogy reád bízottak igazán találkozzanak a többiekkel, hogy megismerjék, és megkedveljék egymást a csoportodban?

1. **JÁTÉKOSAN** (játékokkal, ld: Mell. Játék gyűjtemény)
2. **KÖZÖS TEVÉKENYSÉGEL** (avval, amit együtt teszünk)
3. **KÖZÖS ÉNEKLÉSSEL** (dallal, amit bármikor elénekelünk)

II., Hogyan segíthetsz abban, hogy valóban találkozzanak Istennel, és jobban megismerjék Őt?

1. ODAFIGYELÉSSEL

Először is: nem kell semmi rendkívülit tenned, csak annyit, hogy te magad próbálj mindig, minden körülmények között nagyon figyelni a mindenütt jelenlévő Istenre!

Másodszor: figyelj nagyon rájuk, hogy a tekintetedből, a szavaidból, a gesztusaidból megérezzék az Atya szeretetét, így jelenítsd meg a mindenütt jelenvalót!

2. BESZÉLGETÉSSEL

Ez már amolyan irányított, tematikus, a nap témájához kapcsolódó, „osztózó” beszélgetés legyen. Közben legyél készséges a meghallgatásra, és erre segítsd a reád bízottakat is.

Sokat dicsérgesd őket!

3. KÖZÖS IMÁVAL

Rövid, közös ima, amiben a csoportvezető példája nagyon fontos, ennek alapján legyen lehetőségük nekik is megszólalni (nem kötelező)!

Mivel az egész nap Isten jelenlétében zajlik (ráadásul a réten ki lesz helyezve az Oltáriszentség), törekedj arra, hogy az imádság légkörében teljék a nap.

III., Hogyan segíthetsz abban, hogy találkozzanak Önmagukkal, és új szempontból ismerjék meg önmagukat?

1. (ÖNISMERETI) JÁTÉKKAL (ld.: játékgyűjteményünk) vagy BESZÉLGETÉSSEL
2. SZEMÉLYRE SZABOTT FELADATTAL és SZOLGÁLATTAL

IV. Hogyan segíthetsz abban, hogy találkozzanak a nap témájával?

A találkozón próbálj transzformátor lenni! - Hogyan tudnád személyes közelségbe hozni hozzájuk a mostani találkozón annak az örömét, hogy **Hitben élni jó...?**

A mostani találkozónk abban szeretne segítségünkre lenni, hogy arra vezessen rá mindannyiunkat, hogy hitben élni jó, vagyis arra, hogy hogyan élhetünk ma itt a találkozón és majd otthon a mindennapjainkban Jézussal, Jézus jelenlétében.

Néhány ötlet a téma közös megéléséhez:

Már a **gyülekezés helyén**, amikor körbeülök a csoportommal, és mindenkire fölragasztom a kis névjegyt, akkor az egyik székre ráragasztom: Jézus, és a gyülekezés alatt igyekszünk úgy beszélgetni, énekelni, játszani, hogy mindezt Ő is velünk teszi.

Aztán mikor a regisztráció végén **elindulunk** a rétre, akkor fölteszem a kérdést: Gyerekek, kihívjuk a rétre Jézust is? Azután közösen mondjuk, Jézus, gyere ki a rétre velünk, vezess minket... Majd kinyitom a gyülekező terem ajtaját, és megfelelő gesztus kíséretében azt mondom Jézusnak: Parancsolj! És előre engedem Jézust, és csak utána megyünk mi....

Ezt valami módon **útközben** kifele a rétre, máskor is megpróbálom földézni ... megyünk Jézus nyomában (esetleg el is énekelhetjük, hogy „Az Úr a pásztorom, semmi sem árt, törődik énvelem, vigyáz rám szüntelen, követem lábnyomát mindenén át”

A réten, a „táborhelyünkön” amikor minden csoport **letelepszik** a maga helyén, akkor ahogy ülünk, megkérdezem, hogy ki szeretné, hogy Jézus most mellé üljön... és akkor oda letűzünk egy ott helyben készített kis keresztet...

Az **ebédnél** kiteszek a kis kereszt elé egy jézustányért, és kérem, hogy mindenki, abból amit hozott, és ami neki a legjobban ízlik, vigyen oda egy keveset Jézusnak , és egy tegye bele a tányérba, miközben azt mondja: „Jézus, képzeld, nekem a kedvencem a....., kérlek kóstold meg. Aztán, ha már mindenki tett a jézustányérra valamit, akkor ketten vigyék át a szomszéd csoportnak, mert igazából csak úgy tudjuk Jézusnak adni, ha egymásnak adjukhiszen, csak amit egynek tesztek ... azt teszitek nekem... (vö.:Mt 25,40;)

Ebéd után akár **játszhatnánk** „halász fogócskát” is: Miután kiszámoltuk, hogy ki lesz a fogó, ő jelképesen összekapaszkodik a jobb kezével Jézussal, és ketten futnak a menekülő után, akit sikerült megérinteni, az megfogja jobb kezével a fogó bal kezét, és mostmár Jézussal hármásban próbálnak valaki „megfogni, aztán maj 4-en. 5-en ... és végül mindenkit „behálózni” Jézussal közösen.

Amikor a csoport **együtt imádkozik** valamilyen szándékra, próbáljuk kitalálni , vajon Jézus most miot kérne velünk együtt az Atyától És kérjük Vele együtt most mi is:

Stb, stb

A többit hagyd a Lélekre, Aki „ott fúj, ahol akar!” (Jn 3,8;)